

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **R. M.**, zastoupený JUDr. Vítem Buršou, advokátem se sídlem Uherské Hradiště, Růžová 1254, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 31, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 1. 2015, č. j. 62 Af 58/2013 - 93, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2013, č. j. 13493/13/5000-14102-702767. Tímto rozhodnutím žalovaného byl dle ustanovení § 116 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), změněn dodatečný platební výměr Finančního úřadu v Uherském Brodě (dále jen „správce daně“) ze dne 9. 1. 2012, č. j. 841/12/338911707119, v části týkající se bankovního spojení; v ostatních částech zůstal dodatečný platební výměr beze změny. Dodatečným platebním výměrem doměřil správce daně stěžovateli daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 215 040 Kč spolu s penále ve výši 43 008 Kč.

V kasační stížnosti stěžovatel současně navrhl, aby jí soud přiznal odkladný účinek. Důvody pro přiznání odkladného účinku jsou podle stěžovatele totožné s těmi, které doložil v řízení před krajským soudem, a je zřejmé, že takové rozhodnutí není v rozporu se zákonem, neboť jeho újma při úhradě cca 250 000 Kč je pro něj nepoměrně větší, než jakou by mělo přiznání odkladného účinku, neboť řízení trvá již 5 let a je zjevné, že neuhrazení daně o dobu do skončení řízení o kasační stížnosti nemůže mít žádné negativní důsledky.

Žalovaný návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti považuje za nedůvodný. Přiznání odkladného účinku má mít zcela mimořádný charakter, neboť je jím prolamována zásada vykonatelnosti pravomocného rozhodnutí správního orgánu, resp. pravomocného rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Institut přiznání odkladného účinku kasační stížnosti lze dle žalovaného aplikovat pouze ve zcela výjimečných případech, kdy stěžovatel svůj návrh doloží dostatečnými a věrohodnými důkazy a prokáže, že by mu neprodleným výkonem napadeného rozhodnutí skutečně hrozila nepoměrně větší újma,

než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel je pro případ nevyhovění jeho návrhu povinen tvrdit a prokázat možnost vzniku konkrétních faktických dopadů, a to zejména, že zaplacení určité částky by jej mohlo přivést do mimořádně tíživé situace. Stěžovatel však v daném případě nikterak nespécifikoval, v čem by aktuálně spočívala případně vzniklá nepoměrně větší újma, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku by se v přezkoumávaném případě mohlo dle žalovaného dotknout veřejného zájmu, za který je třeba považovat zájem státu na řádném a včasném výběru stanovených daňových povinností. V uvedené souvislosti považuje žalovaný za nezbytné poukázat i na zákonnou úpravu daňového řízení v otázce úhrady daňových povinností – jednak podání opravného prostředku (odvolání) proti rozhodnutí o vyměření daně nemá v zásadě nikdy odkladný účinek, vedle toho má daňový subjekt (a tedy i stěžovatel) přímo v rámci daňového řízení k dispozici právní instituty, které umožňují bezprostřední výkon rozhodnutí uložené povinnosti dočasně suspendovat (např. posečkání daně, splátkování daně).

Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout třetím osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Stěžovatel ve vztahu k důvodům pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odkázal na důvody uvedené v řízení před krajským soudem. V návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ze dne 10. 7. 2013 stěžovatel uváděl, že úhrada částky ve výši 258 048 Kč je pro něj v současné době nemožná, neboť se jedná o vysokou částku, kterou nedisponuje. Vymáhání dluhu by znamenalo vedení exekuce a tím i ohrožení základních životních jistot stěžovatele. Naopak v případě povolení odkladu nemůže dle stěžovatele vzniknout žádná újma a není to v rozporu s veřejným zájmem. Ohledně majetkových poměrů stěžovatel uváděl, že je zaměstnán u firmy RM FOREST lesní společnost, s.r.o., s čistým příjmem ve výši cca 17 000 Kč, přičemž je i spoluvlastníkem uvedené firmy společně s manželkou. Firma je v současné době ve ztrátě. Stěžovatel s manželkou vlastní rodinný domek, ve kterém žije se dvěma syny, a je také spoluvlastníkem bytu v Praze, který využívá zejména pro pracovní účely při jednáních v Praze a ubytování. Jedná se o jediný majetek, který by byl postižen exekucí, neboť stěžovatel a jeho manželka nemají hotovost k úhradě závazku. Stejná částka je navíc vymáhána i po manželce. Úhrada částky ve výši cca 500 000 Kč je s ohledem na současný rodinný rozpočet nemožná a realizovatelná toliko prodejem nemovitostí, což i s ohledem na důvody žaloby považuje stěžovatel za zcela neadekvátní neodčinitelný následek.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele dospěl k závěru, že u stěžovatele jsou dány důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s.

Podklady předložené stěžovatelem potvrzují jeho tvrzení, že společnost RM FOREST lesní společnost, s.r.o., hospodáří se ztrátou a společnost SILVI, s.r.o., prakticky nevykazuje činnost. Stěžovatel dosahuje příjmu cca 17 000 Kč, z čehož lze dovodit předpokládaný roční příjem 204 000 Kč ročně. Po zhodnocení relevantních údajů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že vymáhání částky 258 048 Kč, která přesahuje roční příjem stěžovatele, by skutečně mohlo vést k takové finanční situaci stěžovatele, která by pro něj mohla představovat nepoměrně větší újmu, než by vznikla třetím osobám, resp. žalovanému. Splnění platební povinnosti dle žalobou napadeného rozhodnutí by tedy zřejmě skutečně mohlo být realizováno jen formou

pokračování

prodeje jedné ze dvou nemovitostí stěžovatele, což zdejší soud nepovažuje za přiměřené výši platební povinnosti stěžovatele. S ohledem na uvedené a při zohlednění skutečnosti, že manželce stěžovatele byla rovněž doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 215 040 Kč spolu s penále ve výši 43 008 Kč, lze mít skutečně za to, že bezodkladný výkon napadeného rozhodnutí by mohl mít pro stěžovatele likvidační účinky a mohl by u něj vyvolat nevratnou újmu.

Nejvyšší správní soud dále přihlédl i ke skutečnosti, že v posuzované věci byl již krajským soudem přiznán odkladný účinek žalobě stěžovatele.

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob, ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem, neboť bude-li kasační stížnost stěžovatele zamítnuta, bude mít stěžovatel povinnost dlužnou daň a penále zaplatit.

Vzhledem k tomu, že odkladný účinek žalobě ve vztahu k žalobou napadenému rozhodnutí přiznal v posuzované věci již krajský soud, postačuje v souladu se závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, publikovaného pod č. 786/2006 Sb. NSS, přiznat odkladný účinek kasační stížnosti pouze ve vztahu k napadenému rozsudku krajského soudu, čímž bude z hlediska odkladného účinku až do právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu obnoven stav, který zde byl před právní mocí rozhodnutí krajského soudu.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu